

Erol Pekcan'ın anısına düzenlenen konser bugün CRR 'de

Türk cazında üç kuşak bir arada

MEHMET ULUĞ

Müzikle yakından ya da uzaktan ilgilenen bir çoğumuz, sanıyorum Erol Pekcan adına aşinayızdır. 60, 70 ve hatta 80'li yıllar boyunca TRT'nin tek kanallı hegemonyası altında rock müzik-severlerin bile zaman zaman kaçınılmaz olarak izleyip, dinledikleri caz müziğin sembolü olmuştur Erol Pekcan adı.

Ben de erken gençlik dönemini rock müzik dinleyerek geçirenlerden olmama rağmen, caz müziğinin Erol Pekcan adıyla özdeşleşerek hafızama kazındığını yıllar sonra cazla ilgilenmeye başladığımda anladım. Erol ağabeyle şahsen tanışma şansını da, Türkiye'ye 1989 yılındaki dönüşümle birlikte gelen caz konserleri düzenleme kararıyla yakaladım. Hiç unutmuyorum, bir kış günü gelen ilk görüşmemizde, Asmalımescit'teki meşhur Yakup restoranda öğle yemeği yemiş ve bu arada rakılarımızı yudumlamayı da ihmal etmemiştik. Erol Pekcan o gün bana 1950'li yıllarda başlayan caz serüvenini tatlı tatlı anlatmış, acı ve tatlı yönleriyle Türkiye'deki caz müziğinin portresini çizmişti. O sıralar Erol ağabeyin 34 CAZ ...plakalı emektar bir arabası vardı. Ben de Erol Pekcan'la yeni tanışan bir caz tutkunu olarak, bu ufak espriden çok etkilenmişim. Bu küçük ayrıntıyı, kendini caza bunca adamışlığın ufak göstergesi olarak algıladım ve ona olan saygı ve sempatim daha da arttı.

Erol Pekcan'ın caz tutkusunun sadece arabasının plakasıyla sınırlı olmadığını anlamak ise pek zor olmadı; Erol ağabey bir süre sonra arabasını . satmak zorunda kalmasına rağmen bu kez cazı kulağına küpe yaptı. Erol ağabey için caz bir tutku değildi, caz onun için bir yaşam tarzıydı. 11 yaşında Amerika'nın Sesi radyosunda caz dinlemekle başlayan 49 yıllık caz serüvenine kendi liderliği altındaki topluluklarla sayısız konser, radyoda program yapıcılığı, yabancı kaynaklı konser organizasyonları, Türkiye'nin ilk caz uzunçaları, sunuculuk, 1984 yılında Amerikan Hükümeti tarafından ilk davet alan Türk hafif müziği sanatçısı unvanını ve bunu takiben bir Amerika turu ve belki de en önemlisi Türkiye'de caz müziği çalmak isteyen yerli-yabancı tüm sanatçılara baba-

Erol ağabey için caz bir tutku değildi, caz onun için bir yaşam tarzıydı.

balık görevlerini sığırdı. Türkiye'ye ne zaman önemli bir caz müzisyeni gelse Erol Pekcan daima onun yanında olurdu: Dave Brubeck, Clark Terry, Benny Carter, Joe Henderson, Hank Jones, Max Roach, Billy Higgins, Elvin Jones ve cazın diğer nice devleri Erol Pekcan'ın dostluğunu tatmak şansına sahip oldular. Erol Pekcan'ın bu arada 5 bin uzunçalar gibi dünyada bile eşine az rastlanır muhteşem bir koleksiyona da sahip olduğunu atlamamak gerekir.

Erol ağabeyin cazın dışında belki de tek bir tutkusu vardı: Balık. Her fırsatta teknesine atlayıp balığa çıkan ve sonra da rakısıyla birlikte günün hasılatını yiyen Erol ağabey, bundan üç yıl kadar önce bir gün balık avlarken boğaz köprüsünden atlayan ve birkaç yüz metre ötesine düşen talihli bir genci teknesine çekerek bir yaşam da kurtarmıştı.

En büyük ideali bir caz okulu açmak olan Erol Pekcan'ın bu isteği, maalesef hiçbir zaman gerçekleşmedi. Son zamanlarda Erol Pekcan'ın gerçekleştirmek istediği diğer bir proje de uzun yıllar birlikte çalıştığı Selçuk Sun, Tuna Otenel ve yanlarında Türk cazının genç yeteneği İmer Demirer'le birlikte güzel bir konser vermektir. Bu amaç doğrultusunda 18 ocak akşamı için aylar öncesinden planlanan konser, Erol ağabeyin rahatsızlığı dolayısıyla ilk olarak bir yardım konseri olarak düşünüldü. Fakat 11 ocak günü gelen erken ölüm, 18 ocak konserini Erol Pekcan'ın anısına dönüştürdü. Yıllarını caza adayan, varını-yoğunu bu uğurda harcamaktan hiçbir zaman çekinmeyen ve de kanımca sağlığında bunun karşılığını alma şansına sahip olmayan davul ustamızın ruhuna yakışır bir gece armağan edebilmek için tüm cazseverlerin bu akşam Cemal Reşit Rey Salonu'nu doldurarak Türk cazının ustalarının Erol Pekcan için çalacakları geceyi paylaşmaları en içten dileğimiz.

